

به وقت دریا

مقصد ارگان های دریایی ناهماهنگ کجاست؟

بدون نقشه را نمی توان در بازار رقابت ماند ، مجموعه دریایی ایران در شرایط فعلی بسیار گسترده و پیچیده است و ریز و درشت به صورت پراکنده و بدون نقشه و طراحی مشخص در جای جای کشور قرار دارند.

به گزارش خبرنگاران گروه صنعت و تجارت گزارش خبر، آمارهای مرتبط خطوط ساحلی ایران ۵۸۰۰ کیلومتر است که ۸۹۰ کیلومتر آن در شمال و چهار هزار و ۹۰۰ کیلومتر ساحل ایران نیز در جنوب کشور واقع می باشد. کشوری که هم از جنوب و هم از شمال به دریا راه دارد کشور دریایی محسوب می شود بنابراین وجود نعمتی بنام دریا می بایست زمینه رشد و اقتصادی پویا و فعال را محیا سازد سواحل وسیع ایران در موقعیت جغرافیایی و استراتژیک خاورمیانه می تواند بیشترین تردد کشتی ها و رفت و آمدهای بین المللی را نصیب خود کند. اما شواهد نشان می دهد که مجموعه دریایی ایران در شرایط فعلی بسیار گسترده و پیچیده است و ریز و درشت به صورت پراکنده و بدون نقشه و طراحی مشخص در جای جای کشور قرار دارند.

هر کدام قوانین خود را دارند و مسیر خود را طی می کنند و هیچ گونه نظام هماهنگی بین آن ها نیست. برخی فعالان به خصوص فعالان بخش دولتی (مسئولان دولتی) این گفته را رد می کنند و از هارمونی معین و نظام هماهنگی مشخص در مجموعه فعالان دریایی سخن می گویند تا جایی که وقتی سخن از لزوم ایجاد یک وزارت خانه برای مجموعه دریایی کشور به میان می آید، آن را رد کرده و مجموعه را دارای نظام هماهنگ می دانند و نیازی به ایجاد ساختاری برای هماهنگ کردن این مجموعه پراکنده نمی بینند.

بی نظمی های موجود در بخش عظیم دریایی کشور حاصل کارشکنی ها، بی تدبیری برخی از افرادی است که در بخش دولتی کشور با تمام امور به صورت قهری و سلیقه ای عمل می کنند، با کمی تامل در اوضاع موجود و روند توسعه بنادر و حوزه دریایی، کشورهای اطراف به وضوح می توان به این نکته پی برد اگر این روند به همین شکل ادامه داشته باشد که در این بازار حساس و رقابتی بیشتر از پیش دچار پس رفت و شکست اقتصادی خواهیم شد.

اما در بخش غیردولتی، حکایت چیز دیگری است. اغلب فعالان بخش خصوصی، فعالان حوزه دریا را پراکنده و ساکنان هزارجریه بی پل می دانند. مجمع الجزایری که به هیچ روی با هم در تعامل و تبادل معنادار نیستند و بین آن ها هیچ پل مشخصی وجود ندارد. ساکنان مجمع الجزایر دریایی ایران، گاهی از روی اجبار با یکدیگر تعامل می کنند و بعد از رفع نیاز اولیه هم هر کس به سمتی می رود و در نهایت، هم گرایی که باید ایجاد هم افزایی شود وجود خارجی ندارد. ایجاد تشکل ها و گروه های مشترک هم تا به حال نتوانسته چاره راه این کشتی هزار ناخدا باشد.

این است که نمی توان بین این دو دیدگاه، نقطه اشتراکی پیدا کرد. یکی می گوید همه چیز هماهنگ است و دیگر می گوید هیچ چیز هماهنگ نیست. یکی می گوید مجموعه فعالان دریایی چه در بخش دولتی و چه در بخش خصوصی در تعامل معنادار و هماهنگ با همدیگر پیش می روند و مسیر مشخصی را طی می کنند و دیگری با تعجب به این نظریه گوش می دهد و سپس می پرسد؛ پس کو؟ ما چرا خبر نداریم؟

نظام هماهنگ بین همه ارگان ها، ارکان خصوصی و غیر خصوصی دریایی کشور دقیقا کجاست؟ ما به عنوان یکی از فعالان رسانه ای این حوزه، واقعا جوابی برای این پرسش نداریم و مطالب و پرسشگری رسانه ای خود را به طور مستقل از فعالان مستقل پیگیری میکنیم و هرگز متوجه پل ارتباطی مشخصی بین این فعالان نبوده ایم. آیا پل نامریی است یا فقط عاقلان می بینند؟

ما بر این باوریم که وجود یک رکن هماهنگ کننده–مانند تاسیس یک وزارتخانه، یا تشکیل سازمان هماهنگی یا... لازم است به اشتراک فکری و تصمیم جمعی همه فعالان گذاشت. این که یک نفر دولتی یک موضع بگیرد و با استفاده از قدرت تشکیلاتی، مانع بروز و طرح سایر مواضع بشود، نفعی به حال و آینده کشور ندارد. شاید بهتر باشد مجموع نظرات را جمع کرد و در اختیار مجلس شورای اسلامی برای تصمیم گیری نهایی گذاشت. به هر روی، بهتر است چنین مساله مهمی را به نظر عمر و زید واگذار نکرد و آن را در بستر خرد جمعی و تصمیم جمعی نهایی و تعیین تکلیف کرد.

«مجموعه فعالان دریا» زمانی معنا پیدا می کنند که در قالب تعریف علمی سازوکار (سیستم) بگنجند. اگر سیستم عبارت است از مجموعه ای از عناصر و اجزا که به معنای خاص کنار هم دیگر قرار گرفته، با هم تعامل داشته و بر هم اثر می گذارند و در نهایت با هماهنگی معین، یک هدف مشخص را دنبال می کنند، آیا مجموعه فعالان دریایی در ایران، در چارچوب این تعریف قرار می گیرند؟/ ترکیبی / اقتصاد سرآمد